

Gairės

Gairės Nr. 2/2023 dėl E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies techninės taikymo srities

Versija 2.0

Priimta 2024 m. spalio 7 d.

Translations proofread by EDPB Members.

This language version has not yet been proofread.

Ankstesnės versijos

Versija 1.0	2023 m. lapkričio 14 d.	Gairių priėmimas viešoms konsultacijoms
Versija 2.0	2024 m. spalio 7 d.	Gairių priėmimas po viešų konsultacijų

Santrauka

Šiose gairėse Europos duomenų apsaugos valdyba aptaria E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies taikymą įvairiems techniniams sprendimams. Šiomis gairėmis išplečiama 29 straipsnio darbo grupės nuomonė Nr. 9/2014 dėl E. privatumo direktyvos taikymo įrenginių identifikavimui ir siekiama padėti aiškiai suprasti technines operacijas, kurioms taikoma E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis.

Naujų sekimo metodų, kuriais siekiama pakeisti esamas sekimo priemones (pavyzdžiui, slapukus, nes kai kurie naršyklių pardavėjai nebepalaiko svetimų slapukų) ir sukurti naujus verslo modelius, atsiradimas tapo itin svarbiu duomenų apsaugos klausimu. Nors E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies taikymas kai kurioms sekimo technologijoms, pavyzdžiui, slapukams, yra gerai nustatytas ir įgyvendintas, reikia spręsti su minėtos nuostatos taikymu naujoms sekimo priemonėms susijusius neaiškumus.

Gairėse nustatyti trys pagrindiniai E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies taikymo elementai (2.1 skyrius), t. y. „informacija“, „abonento ar naudotojo galinis įrenginys“ ir „priėjimas prie informacijos“ bei „saugoma informacija ir saugojimas“. Gairėse taip pat pateikiama išsami kiekvieno elemento analizė (2.2–2.6 skyriai).

3 skyriuje ši analizė pritaikoma nebaigtiniam naudojimo atvejų sąrašui, kuriame pateikiami įprasti sekimo metodai, t. y.:

- URL sekimas ir sekimas naudojant pikselį;
- vietos duomenų tvarkymas;
- sekimas tik pagal IP;
- neregularus ir netiesioginis daiktų interneto duomenų teikimas;
- unikalūs identifikatoriai.

Turinys

1	Ivadas	5
2	Analizė	6
2.1	Pagrindiniai E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies taikymo elementai	6
2.2	Sąvoka „informacija“ – A kriterijus	6
2.3	Sąvoka „abonento ar naudotojo galinis įrenginys“ – B.1 kriterijus	7
2.4	Sąvoka „viešasis ryšių tinklas“ – B.2 kriterijus	8
2.5	Sąvoka „priėjimas prie informacijos“ – C.1 kriterijus.....	10
2.6	Sąvokos „informacijos saugojimas“ ir „saugoma informacija“ – C.2 kriterijus.....	11
3	Naudojimo atvejai	11
3.1	URL sekimas ir sekimas naudojant pikselį;.....	13
3.2	vietos duomenų tvarkymas;.....	13
3.3	sekimas tik pagal IP;	14
3.4	Nereguliarus ir netiesioginis daiktų interneto duomenų teikimas	14
3.5	unikalus identifikatorius.....	15

Europos duomenų apsaugos valdyba,

atsižvelgdama į 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (toliau – BDAR) 70 straipsnio 1 dalies e punktą,

atsižvelgdama į EEE susitarimą, ypač į jo XI priedą ir 37 protokolą su pakeitimais, padarytais 2018 m. liepos 6 d. EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 154/2018¹,

atsižvelgdama į 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje, iš dalies pakeistos Direktyva 2009/136/EB, (toliau – E. privatumo direktyva) 15 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Darbo tvarkos taisyklių 12 ir 22 straipsnius,

PRIĖMĖ ŠIAS GAIRES:

1 ĮVADAS

1. Pagal E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalį „[saugoti informaciją] ar priėti prie informacijos, saugomos abonento ar naudotojo galiniame įrenginyje“ leidžiama tik gavus sutikimą arba iškilus būtinybei konkrečiais tame straipsnyje nurodytais tikslais. Kaip primenama E. privatumo direktyvos 24 konstatuojamojoje dalyje², šios nuostatos tikslas – apsaugoti naudotojų galinius įrenginius, nes jie yra naudotojų privatumo srities dalis. Iš šio straipsnio formuluotės matyti, kad E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis taikoma ne tik slapukams, bet ir „panašioms technologijoms“. Tačiau šiuo metu nėra išsamaus techninių operacijų, kurioms taikoma E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis, sąrašo.
2. 29 straipsnio duomenų apsaugos darbo grupės (toliau – 29 straipsnio darbo grupė) nuomonėje Nr. 9/2014 dėl E. privatumo direktyvos taikymo įrenginių identifikavimui (toliau – 29 straipsnio darbo grupės nuomonė Nr. 9/2014) jau išaiškinta, kad įrenginių identifikavimas patenka į techninę E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies taikymo sritį³, tačiau dėl naujos pažangos technologijų srityje reikia papildomų gairių, atsižvelgiant į šiuo metu taikomus sekimo metodus. Per pastarąjį dešimtmetį techninė aplinka keitėsi – vis dažniau naudojami operacinėse sistemose įdiegti identifikatoriai, taip pat kuriamos naujos priemonės, leidžiančios saugoti informaciją galiniuose įrenginiuose.
3. E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies taikymo srities neaiškumai paskatino sukurti alternatyvius interneto naudotojų sekimo sprendimus, o tai paskatino tendenciją apeiti E. privatumo direktyvos 5

¹ Šiame dokumente daromos nuorodos į valstybes nares turėtų būti suprantamos kaip nuorodos į EEE valstybes nares.

² „Elektroninių ryšių tinklų naudotojų galiniai įrenginiai ir juose laikoma informacija yra naudotojų privatumo srities dalis, kurią saugo Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija. Vadinamieji „šnipukai“, interneto blakės, slaptieji numerio nustatymo įtaisai ir panašūs įtaisai leidžia be naudotojų žinios įsiskverbti į jų galinius įrenginius siekiant susipažinti su informacija, saugoti slepiamą informaciją ar sekti naudotojo veiksmus, šitaip rimtai pažeidžiant naudotojų privatumą. Tokius įtaisus turėtų būti leidžiama naudoti tik teisėtais tikslais ir kai naudotojas apie tai žino.“

³ 29 straipsnio darbo grupės nuomonė Nr. 9/2014, p. 11.

straipsnio 3 dalyje numatytas teises pareigas. Tokios situacijos verčia susirūpinti, todėl reikia atlikti papildomą analizę, kad būtų galima papildyti ankstesnes Europos duomenų apsaugos valdybos gaires.

4. Šiomis gairėmis siekiama atlikti E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies taikymo srities techninę analizę, t. y. patikslinti, ką techniškai apima formuluotė „saugoti informaciją arba priėti prie informacijos, saugomos abonento ar naudotojo galiniame įrenginyje“. Šiose gairėse nenagrinėjamos aplinkybės, kuriomis duomenų tvarkymo operacijai gali būti taikomos E. privatumo direktyvoje numatytos reikalavimo gauti sutikimą išimty⁴, nes šios aplinkybės turėtų būti nagrinėjamos kiekvienu konkrečiu atveju atskirai, atsižvelgiant į atitinkamos valstybės narės į nacionalinę teisę perkeltą (-us) teisės aktą (-us) ir nacionalinių kompetentingų institucijų parengtas gaires.
5. Paskutinėje šių gairių dalyje bus analizuojamas nebaigtinis konkrečių naudojimo atvejų sąrašas.

2 ANALIZĖ

2.1 Pagrindiniai E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies taikymo elementai

6. E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis taikoma, jeigu:
 - a. **A KRITERIJUS:** atliekamos operacijos yra susijusios su „informacija“. Reikėtų pažymėti, kad vartojamas terminas yra ne „asmens duomenys“, o „informacija“.
 - b. **B KRITERIJUS:** atliekamos operacijos apima abonento ar naudotojo „galinį įrenginį“ (B.1), o tai reiškia, kad reikia įvertinti sąvoką „viešasis ryšių tinklas“ (B.2).
 - c. **C KRITERIJUS:** atliekamos operacijos iš tiesų yra „saugojimas“ (C.1) arba „priėjimas prie informacijos“ (C.2). Kaip primenama 29 straipsnio darbo grupės nuomonėje Nr. 9/2014, šias dvi sąvokas galima nagrinėti atskirai: „žodžių „saugoma arba prieinama“ vartojimas rodo, kad informacijos saugojimas ir priėjimas prie jos nebūtinai turi būti atliekami tuo pačiu pranešimu ir tai nebūtinai turi daryti ta pati šalis“⁵.

Siekiant aiškumo, subjektas, kuriam suteikiamas priėjimas prie naudotojo galiniame įrenginyje saugomos informacijos, toliau vadinamas „priėjimo prie informacijos subjektu“.

2.2 Sąvoka „informacija“ – A kriterijus

7. Kaip nurodyta A kriterijuje, šiame skyriuje išsamiai aprašoma, ką apima sąvoka „informacija“. Sąvokos „informacija“, apimančios platesnę kategoriją nei tiesiog asmens duomenys, pasirinkimas yra susijęs su E. privatumo direktyvos taikymo sritimi.
8. E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies tikslas – apsaugoti naudotojų privatumo sritį, kaip nurodyta jos 24 konstatuojamojoje dalyje: „elektroninių ryšių tinklų naudotojų galiniai įrenginiai ir juose laikoma informacija yra naudotojų privatumo srities dalis, kurią saugo Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija“. Jis taip pat saugomas pagal ES pagrindinių teisių chartijos 7 straipsnį.

⁴ Kaip nurodyta E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalyje: „tai nedraudžia techninio saugojimo ar priėjimo prie informacijos, kurio vienintelis tikslas yra vykdyti informacijos perdavimą elektroninių ryšių tinklu ar jį palengvinti, taip pat būtinais atvejais teikti informacinės visuomenės paslaugas, kurių aiškiai paprašo abonentas ar naudotojas“.

⁵ 29 straipsnio darbo grupės nuomonė Nr. 9/2014, p. 8.

9. Iš tiesų E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies ir 24 konstatuojamosios dalies formuluotė aiškiai apima situacijas, kuriose pažeidžiama ši privatumo sritis, net jei ji nėra susijusi su jokiais asmens duomenimis, pavyzdžiui, virusų saugojimą naudotojo galiniame įrenginyje. Tai parodo, kad termino „informacija“ apibrėžtis neturėtų būti apribota tik savybe būti susijusiai su nustatytu asmeniu arba asmeniu, kurio tapatybę galima nustatyti.
10. Tai patvirtino ES Teisingumo Teismas: *„ši apsauga taikoma bet kokiai šiame galiniame įrenginyje saugomai informacijai, nesvarbu, ar tai asmens duomenys, ar ne, ir ja siekiama, be kita ko, kaip matyti iš tos pačios konstatuojamosios dalies, apsaugoti vartotojus nuo rizikos, kad paslėpti identifikatoriai ar kiti analogiški įtaisai prasiskverbs į šių naudotojų galinį įrenginį jiems nežinant“*⁶.
11. Anksčiau buvo išaiškinta, ar vertinant E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies taikymą reikėtų atsižvelgti į šios informacijos kilmę ir priežastis, dėl kurių ji saugoma galiniame įrenginyje. Pavyzdžiui, 29 straipsnio darbo grupės nuomonėje Nr. 9/2014: *„neteisinga tai aiškinti taip, kad trečiajai šaliai nereikia gauti sutikimo siekiant susipažinti su šia informacija vien dėl to, kad ji jos nesaugo. Reikalavimas gauti sutikimą taip pat taikomas, kai siekiama prieiti prie informacijos tik skaitymo formate (pvz., prašant tinklo sąsajos prieigos prie perdavimo terpės valdymo adreso per operacinės sistemos API)“*⁷.
12. Taigi sąvoka „informacija“ apima ir ne asmens duomenis, ir asmens duomenis, neatsižvelgiant į tai, kaip šie duomenys buvo saugomi ir kas juos saugo, t. y. ar juos saugo išorės subjektas (įskaitant ir kitus subjektus, kurie nėra priėjimą prie informacijos turintis subjektas), naudotojas, gamintojas, ar esant kuriai nors kitai situacijai.

2.3 Sąvoka „abonento ar naudotojo galinis įrenginys“ – B.1 kriterijus

13. Šiame skyriuje remiamasi apibrėžtimi, nurodyta Direktyvoje 2008/63/EB ir nurodyta Direktyvos (ES) 2018/1972 2 straipsnyje, kurioje „galiniai įrenginiai“ apibrėžiami kaip: *„telekomunikacijų įrenginiai, tiesiogiai arba netiesiogiai prijungti prie galinio viešojo telekomunikacijų tinklo sąsajos informacijai perduoti, apdoroti arba priimti; abiem atvejais (tiesioginiu ir netiesioginiu) galiniai įrenginiai prie telekomunikacijų tinklo prijungiami laidais, optinėmis skaidulomis arba elektromagnetiniu būdu; prijungimas prie telekomunikacijų tinklo vadinamas netiesioginiu, jeigu įrenginiai prijungiami tarp telekomunikacijų tinklo galinių įrenginių ir to tinklo galinės sąsajos.“*⁸
14. E. privatumo direktyvos 24 konstatuojamojoje dalyje paaiškinamas galinių įrenginių vaidmuo užtikrinant E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalyje numatytą apsaugą. E. privatumo direktyva saugo naudotojų privatumą ne tik jų informacijos konfidencialumo atžvilgiu, bet saugo ir naudotojo galinių įrenginių vientisumą. Šiuo paaiškinimu bus vadovaujama interpretuojant sąvoką „galinis įrenginys“ šiose gairėse.
15. E. privatumo direktyvos 3 straipsnyje nustatyta, kad siekiant taikyti E. privatumo direktyvą, asmens duomenys turi būti tvarkomi teikiant viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas viešaisiais ryšių tinklais. Tai reiškia, kad įrenginys turi būti tinkamas naudoti teikiant tokią paslaugą ir kad tam, kad jį būtų galima laikyti galiniu įrenginiu, jis turi būti prijungtas arba turi būti galimybė jį prijungti⁹ prie viešojo ryšių tinklo sąsajos. Europos duomenų apsaugos valdyba pažymi, kad 2009 m. padarytais

⁶ 2019 m. spalio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-673/17 „Planet49“, ECLI:ES:C:2019:801, 70 punktas.

⁷ 29 straipsnio darbo grupės nuomonė Nr. 9/2014, p. 8.

⁸ 2008 m. birželio 20 d. Komisijos direktyva 2008/63/EB dėl konkurencijos telekomunikacijų galinių įrenginių rinkose (kodifikuota redakcija), 1 straipsnio 1 dalis.

⁹ Tai reiškia, kad įrenginys turi technines galimybes prisijungti prie tinklo, net jei šiuo metu tokio ryšio nėra.

pakeitimais¹⁰ E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies tekste buvo išplėsta galinių įrenginių apsauga, išbraukiant nuorodą į „elektroninių ryšių tinklo naudojimą“ kaip priemonę saugoti informacijai arba gauti priėjimui prie galiniame įrenginyje saugomos informacijos. Todėl tol, kol įrenginys turi tinklo sąsają, leidžiančią jį prijungti prie tinklo (net jei tokio ryšio nėra), E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis taikoma kiekvienam subjektui, kuris galėtų saugoti informaciją ir gauti priėjimą prie galiniame įrenginyje jau saugomos informacijos, nepriklausomai nuo to, kokios priemonės yra naudojamos gauti priėjimą prie galinio įrenginio ir ar jis yra prijungtas, ar atjungtas nuo tinklo.

16. Pagal E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalį įrenginiai, kurie yra paties viešojo elektroninių ryšių tinklo dalis, nebūtų laikomi galiniais įrenginiais¹¹.
17. Galinį įrenginį gali sudaryti bet koks atskirų aparatinės įrangos dalių skaičius, kurios kartu sudaro galinę įrangą. Tai gali būti arba nebūti fiziškai uždaras įrenginys, kuriame yra visa ekrano, duomenų apdorojimo, saugojimo ir periferinė aparatinė įranga (pavyzdžiui, išmanieji telefonai, knyginiai kompiuteriai, prie tinklo prijungtas kaupiklis, susietieji automobiliai arba išmanieji televizoriai, išmanieji akiniai).
18. E. privatumo direktyvoje pripažįstama, kad naudotojo galiniame įrenginyje saugomos informacijos konfidencialumo apsauga ir naudotojo galinio įrenginio vientisumas yra susiję ne tik su fizinių asmenų privatumo srities apsauga, bet ir su teise į susirašinėjimo slaptumą arba su teisėtais juridinių asmenų interesais¹². Todėl galiniai įrenginiai, leidžiantys vykdyti tokį susirašinėjimą, ir teisėti juridinių asmenų interesai saugomi pagal E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalį.
19. Naudotojas arba abonentas gali turėti galinį įrenginį, jį nuomotis arba būti kitaip juo aprūpintas. Keli naudotojai arba abonentai gali naudotis tais pačiais galiniais įrenginiais.
20. Ši apsauga E. privatumo direktyvoje užtikrinama su naudotoju ar abonentu susijusiam galiniam įrenginiui ir ji nepriklauso nuo to, ar naudotojas nustatė priėjimo prie informacijos priemones (pavyzdžiui, ar jis inicijavo elektroninį ryšį), ir net nuo to, ar naudotojas žino apie minėtas priėjimo priemones.

2.4 Sąvoka „viešasis ryšių tinklas“ – B.2 kriterijus

21. Kadangi E. privatumo direktyvoje reglamentuojama situacija yra susijusi su „Bendrijoje viešai prieinam[ų] elektroninių ryšių paslaug[ų] [teikimu] viešaisiais ryšių tinklais“¹³, o galinio įrenginio

¹⁰ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/136/EB iš dalies keičianti Direktyvą 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, Direktyvą 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje ir Reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (Tekstas svarbus EEE), 2 straipsnio 5 dalis ir 65 konstatuojamoji dalis (OL L 337, 2009 12 18).

¹¹ Siekiant nustatyti tinklo ribas įvairiomis aplinkybėmis, žr. Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos (BEREC) gaires dėl bendro požiūrio į tinklo galinio taško nustatymą įvairiose tinklo topologijose (angl. *Guidelines on Common Approaches to the Identification of the Network Termination Point in different Network Topologies*) (BoR (20) 46).

¹² Iš tiesų, kaip primenama 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2018/1972, kuria nustatomas Europos elektroninių ryšių kodeksas, 2 straipsnio 13 dalyje, naudotojas gali būti fizinis arba juridinis asmuo.

¹³ E. privatumo direktyvos 3 straipsnio e punktas.

apibrėžtyje konkrečiai minima sąvoka „viešasis ryšių tinklas“, labai svarbu paaiškinti šią sąvoką, kad būtų galima nustatyti aplinkybes, kuriomis taikoma E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis.

22. Sąvoka „elektroninių ryšių tinklas“ nėra apibrėžta pačioje E. privatumo direktyvoje. Ši sąvoka iš pradžių buvo paminėta Direktyvoje 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva)¹⁴, vėliau pakeista Direktyvos (ES) 2018/1972 (Europos elektroninių ryšių kodeksas) 2 straipsnio 1 dalimi. Dabar ji išdėstyta taip:

„elektroninių ryšių tinklas – perdavimo sistemos, tiek grindžiamos, tiek negrindžiamos nuolatine infrastruktūra arba centralizuoto valdymo pajėgumais, ir atitinkamais atvejais komutavimo ar maršruto parinkimo įranga bei kiti ištekliai, įskaitant neaktyvius tinklo elementus, kurie leidžia perduoti signalus laidais, radijo, optinėmis ar kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis, įskaitant palydovinius tinklus, fiksuoto (linijų ir paketų komutavimo, įskaitant internetą) ir judriojo ryšio tinklus, elektros perdavimo kabelines sistemas, tokiu mastu, koku jos yra naudojamos signalams perduoti, radijo ir televizijos programų transliavimui naudojami tinklai ir kabelinės televizijos tinklai, neatsižvelgiant į perduodamos informacijos pobūdį.“¹⁵

23. Ši apibrėžtis perdavimo technologijų atžvilgiu yra neutrali. Pagal šią apibrėžtį elektroninių ryšių tinklas – tai bet kokia tinklo sistema, leidžianti perduoti elektroninius signalus tarp jo mazgų, neatsižvelgiant į naudojamus įrenginius ir protokolus.
24. Sąvoka „elektroninių ryšių tinklas“ pagal Direktyvą 2018/1972 nepriklauso nuo to, ar infrastruktūra yra viešoji, ar privati, nei nuo to, kaip tinklas diegiamas ar valdomas („*tiek grindžiamos, tiek negrindžiamos nuolatine infrastruktūra arba centralizuoto valdymo pajėgumais*“¹⁶). Todėl Direktyvos (ES) 2018/1972 2 straipsnyje pateikta elektroninių ryšių tinklo apibrėžtis yra pakankamai plati, kad apimtų bet kokio tipo infrastruktūrą. Tai apima operatoriaus valdomus arba nevaldomus tinklus, operatorių grupės bendrai valdomus tinklus arba net *ad hoc* tinklus, kuriuose galinis įrenginys gali dinamiškai prisijungti prie kitų galinių įrenginių tinklo arba iš jo pasitraukti naudodamas trumpojo nuotolio perdavimo protokolus.
25. Ši tinklo apibrėžtis nenumato jokių apribojimų, susijusių su bet kuriuo metu tinkle esančių galinių įrenginių skaičiumi. Kai kurios tinklo schemas remiasi mazgais, kurie *ad hoc* būdu perduoda informaciją tuo metu prijungtiems mazgams¹⁷, todėl kartais tam tikru metu gali bendrauti vos du lygiaverčiai mazgai. Tokie atvejai patektų į bendrą E. privatumo direktyvos taikymo sritį, jei tinklo protokolas leidžia papildomai įtraukti lygiaverčius dalyvius.
26. Tam, kad įrenginys būtų laikomas galiniu įrenginiu ir kad būtų galima taikyti E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalį, ryšio tinklas turi būti viešai prieinamas. Reikėtų pažymėti, kad tai, jog tinklas yra prieinamas ribotam visuomenės pogrupiui (pavyzdžiui, abonementams, mokantiems už paslaugas arba nemokantiems už jas, atsižvelgiant į tinkamumo sąlygas), nereiškia, kad toks tinklas yra privatus¹⁸.

¹⁴ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva).

¹⁵ 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1972, kuria nustatomas Europos elektroninių ryšių kodeksas (nauja redakcija) (Tekstas svarbus EEE), 2 straipsnio 1 dalis.

¹⁶ 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1972, kuria nustatomas Europos elektroninių ryšių kodeksas (nauja redakcija) (Tekstas svarbus EEE), 2 straipsnio 1 dalis.

¹⁷ Pavyzdžiui, vėlavimą toleruojančių tinklo schemų, kuriose taikomi saugojimo ir persiuntimo metodai, pvz., atvirojo kodo projektas „Briar“, kontekste.

¹⁸ Siekiant išsamesnės viešųjų ryšių tinklų nustatymo analizės žr. BEREC „Atvirojo interneto reglamento įgyvendinimo gaires“ (angl. *Guidelines on the Implementation of the Open Internet Regulation*) (BoR (20) 112).

2.5 Sąvoka „priėjimas prie informacijos“ – C.1 kriterijus

27. Siekiant teisingai apibrėžti sąvoką „priėjimas prie informacijos“, svarbu atsižvelgti į E. privatumo direktyvos taikymo sritį, nurodytą jos 1 straipsnyje: „*suderina <...> nuostatas, užtikrinančias vienodą pagrindinių teisių ir laisvių apsaugos lygį, ypač teisę į privatumą, susijusį su asmens duomenų tvarkymu elektroninių ryšių sektoriuje, ir užtikrinančias laisvą tokių duomenų judėjimą ir laisvą elektroninių ryšių įrangos ir paslaugų judėjimą Bendrijoje*“.
28. Trumpai tariant, E. privatumo direktyva yra teisinė privatumo išsaugojimo priemonė, kuria siekiama apsaugoti ryšių konfidencialumą ir įrenginių vientisumą. E. privatumo direktyvos 24 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, kad fizinių asmenų atveju naudotojo galiniai įrenginiai yra jų privatumo srities dalis ir kad priėjimas prie juose saugomos informacijos be naudotojų žinios gali rimtai pažeisti jų privatumą.
29. Pagal E. privatumo direktyvą taip pat saugomi juridiniai asmenys¹⁹. Todėl sąvoka „priėjimas prie informacijos“ pagal E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalį turi būti aiškinama taip, kad šios teisės būtų apsaugotos nuo trečiųjų šalių pažeidimų.
30. Informacijos saugojimas arba priėjimas prie jos gali būti atskiros operacijos, kurias vykdo atskiri subjektai. Tam, kad būtų taikoma E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis, nebūtinai turi įvykti abu šie veiksmai – informacijos saugojimas ir priėjimas prie jau saugomos informacijos.
31. Kaip nurodyta 29 straipsnio darbo grupės nuomonėje Nr. 9/2014: „*žodžių „saugoma arba prieinama“ vartojimas rodo, kad informacijos saugojimas ir priėjimas prie jos nebūtinai turi būti atliekami tuo pačiu pranešimu ir tai nebūtinai turi daryti ta pati šalis. Todėl vienos šalies saugoma informacija (įskaitant naudotojo arba įrenginio gamintojo saugomą informaciją), prie kurios vėliau gali prieiti kita šalis, patenka į 5 straipsnio 3 dalies taikymo sritį*²⁰.“ Todėl nėra jokių apribojimų, susijusių su informacijos, esančios galiniame įrenginyje, kilme, tam, kad būtų galima taikyti sąvoką „priėjimas prie informacijos“.
32. Kai subjektas imasi veiksmų, kad gautų priėjimą prie galiniame įrenginyje saugomos informacijos, būtų taikoma E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis. Paprastai tai reiškia, kad priėjimo prie informacijos subjektas turi aktyviai siųsti konkrečius nurodymus galiniam įrenginiui, kad gautų tikslią informaciją. Pavyzdžiui, taip yra slapukų atveju, kai priėjimo prie informacijos subjektas nurodo galiniam įrenginiui aktyviai siųsti informaciją kiekvieno tolesnio hiperteksto persiuntimo protokolo (HTTP) naudojimo metu.
33. Taip yra ir tuo atveju, kai priėjimo prie informacijos subjektas naudotojo galiniame įrenginyje išplatina saugomą programinę įrangą, kuri po to aktyviai per tinklą prisijungs prie taikomųjų programų sąsajos (API) galinio taško. Kiti pavyzdžiai būtų „JavaScript“ kodas, kai priėjimo prie informacijos subjektas nurodo naudotojo naršyklei siųsti asinchronines užklausas su tiksline informacija. Akivaizdu, kad toks priėjimas prie informacijos patenka į E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies taikymo sritį, nes priėjimo prie informacijos subjektas aiškiai nurodo galiniam įrenginiui siųsti informaciją.
34. Kai kuriais atvejais subjektas, nurodantis galiniam įrenginiui siųsti tikslinius duomenis, ir informaciją gaunantis subjektas gali būti skirtingi. Tai gali būti pasiekta abiem subjektams nustačius bendrą mechanizmą ir (arba) jį naudojant. Įrenginiui nurodžius siųsti jau saugomą informaciją (pavyzdžiui, naudojant protokolą arba programinės įrangos kūrimo rinkinį²¹, o tai reiškia, kad galinis įrenginys aktyviai siunčia informaciją), sudaromos sąlygos įsilaužti į galinį įrenginį, todėl tokiam priėjimui prie

¹⁹ E. privatumo direktyvos 26 konstatuojamoji dalis, žr. prieš tai esančią 17 pastraipą.

²⁰ 29 straipsnio darbo grupės nuomonė Nr. 9/2014, p. 8.

²¹ Programinės įrangos kūrimo rinkinys (angl. *software development kit*, SDK) – tai programinės įrangos kūrimo įrankių rinkinys, skirtas palengvinti taikomosios programinės įrangos kūrimą.

informacijos taikoma 5 straipsnio 3 dalis. Kaip pažymėta 29 straipsnio darbo grupės nuomonėje Nr. 9/2014, taip gali atsitikti, kai svetainė nurodo galiniam įrenginiui siųsti informaciją trečiųjų šalių reklamos paslaugų teikėjams pasitelkus sekimo pikselį²². Šis naudojimo atvejis toliau plėtojamas 3.1 skyriuje.

2.6 Sąvokos „informacijos saugojimas“ ir „saugoma informacija“ – C.2 kriterijus

35. Informacijos saugojimas pagal E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalį – tai informacijos patalpinimas į fizinę elektroninę laikmeną, kuri yra naudotojo arba abonento galinio įrenginio dalis²³.
36. Paprastai informacija naudotojo ar abonento galiniame įrenginyje išsaugoma ne kitai šaliai tiesiogiai prisijungus prie įrenginio atminties, o nurodžius galinio įrenginio programinei įrangai sukurti konkrečią informaciją. Jei saugojimas vykdomas pagal tokius nurodymus, laikoma, kad ji tiesiogiai inicijavo kita šalis. Tai apima naudojimąsi nustatytais protokolais, pavyzdžiui, naršyklės slapukų saugojimu ir pritaikyta programine įranga, neatsižvelgiant į tai, kas sukūrė protokolus ar programinę įrangą galiniame įrenginyje arba ją įdiegė.
37. E. privatumo direktyvoje nenustatyta viršutinė arba apatinė riba, kiek laiko informacija turi išlikti laikmenoje, kad būtų laikoma saugoma informacija, taip pat nenustatyta viršutinė arba apatinė saugotinos informacijos kiekio riba.
38. Taip pat sąvoka „saugojimas“ nepriklauso nuo laikmenų, kuriose saugoma informacija, rūšies. Tipiški pavyzdžiai – standieji diskai (HDD), puslaidininkiniai diskai (SSD), programuojamoji pastovioji elektra trinama atmintinė (EEPROM) ir laisvosios prieigos atmintis (RAM), tačiau taikymo sričiai priklauso ir mažiau tipiškos situacijos, susijusios su tokiomis laikmenomis kaip magnetinė juosta ar centrinio procesoriaus (CPU) podėlis. Laikmena gali būti prijungta viduje (pvz., per SATA jungtį), išorėje (pvz., per USB jungtį).
39. „Saugoma informacija“ reiškia galiniame įrenginyje jau esančią informaciją, neatsižvelgiant į šios informacijos šaltinį arba pobūdį. Tai apima bet kokią informacijos saugojimo rezultatą, kaip apibrėžta prieš tai aprašytoje E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalyje (tos pačios šalies, kuri vėliau gaus priėjimą prie informacijos, arba kitos trečiosios šalies). Be to, ši apibrėžtis apima informacijos saugojimo procesų, nepatenkančių į E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies taikymo sritį, rezultatus, pavyzdžiui, paties naudotojo ar abonento arba aparatinės įrangos gamintojo atliekamą saugojimą galiniame įrenginyje (pvz., tinklo sąsajos valdiklių prieigos prie perdavimo terpės valdymo (MAC) adresai), galiniame įrenginyje įmontuotus jutiklius arba galiniame įrenginyje vykdomus procesus ir programas, kurių metu gaunama arba negaunama informacija, priklausanti nuo saugomos informacijos arba iš jos išvesta.

3 NAUDOJIMO ATVEJAI

40. Kaip nurodyta šių gairių įvade²⁴, jose neanalizuojama, kaip taikomos E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalyje numatytos pareigos gauti sutikimą išimties. Europos duomenų apsaugos valdyba primena, kad visais atvejais, kai informacija saugoma arba suteikiamas priėjimas prie jau saugomos informacijos, reikėtų įvertinti, ar reikalingas sutikimas, ar galėtų būti taikoma išimtis pagal E. privatumo

²² 29 straipsnio darbo grupės nuomonė Nr. 9/2014, p. 9.

²³ Kaip apibrėžta šių gairių 2.3 skyriuje.

²⁴ Žr. 4 pastraipą.

direktyvos 5 straipsnio 3 dalį. Todėl skaitytojas turėtų apsvarstyti išimtis savo naudojimo atveju kartu su šia technine analize.

41. Nedarant poveikio konkrečioms aplinkybėms, kuriomis gali būti naudojamos tos techninės kategorijos, kurios yra būtinos siekiant nustatyti, ar taikoma E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis, galima nustatyti nebaigtines plačiai naudojamų identifikatorių ir informacijos kategorijas, kurioms gali būti taikoma E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis.
42. Tinklo ryšys paprastai grindžiamas kelių lygmenų modeliu, pagal kurį būtina naudoti identifikatorius, kad būtų galima tinkamai sukurti ir vykdyti ryšį. Šių identifikatorių perdavimas nutolusiems subjektams nurodomas naudojant programinę įrangą pagal suderintus ryšių protokolus. Kaip buvo išdėstyta anksčiau, tai, kad informaciją gaunantis subjektas gali būti ne tas subjektas, kuris duoda nurodymus siųsti informaciją, netrukdo taikyti E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies. Tai gali būti maršruto parinkimo identifikatoriai, pavyzdžiui, galinio įrenginio MAC arba IP adresai, taip pat sesijos identifikatoriai (synchronizavimo šaltinio identifikatorius (angl. *synchronization source identifier*, SSRC), „Websocket“ identifikatorius) arba prieigos raktai.
43. Taip pat taikomosios programos protokole gali būti keli mechanizmai, skirti kontekstiniams duomenims pateikti (pavyzdžiui, HTTP antraštė, įskaitant lauką „accept“ arba naudotojo programą), podėliavimo mechanizmas (pavyzdžiui, ETag²⁵) arba kitos funkcijos (viena iš jų – slapukai arba HSTS²⁶). Vėlgį, jei naudojamos šiais mechanizmais siekiant rinkti informaciją (pavyzdžiui, įrenginių identifikavimu²⁷ arba išteklių identifikatorių sekimo kontekste), gali būti taikoma E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis.
44. Kita vertus, tam tikromis aplinkybėmis galiniame įrenginyje įdiegtos vietos taikomosios programos naudoja tam tikrą informaciją tik galiniame įrenginyje, pavyzdžiui, išmaniojo telefono sistemos API (prieiga prie kameros, mikrofono, GPS jutiklio, greitintuvo lusto, radijo lusto, prieiga prie vietinių failų, kontaktų sąrašo, prieiga prie identifikatorių ir kt.). Taip gali būti ir su saityno naršyklėmis, kurios apdoroja įrenginyje saugomą ar generuojamą informaciją (pvz., slapukus, vietinę duomenų saugyklą, WebSQL duomenų bazę ar net pačių naudotojų pateiktą informaciją). Jei taikomoji programa naudoja tokią informaciją, toks naudojimas nelaikytinas „priėjimu prie jau saugomos informacijos“, kaip apibrėžta E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalyje, kol informacija neišeina iš įrenginio, tačiau, kai prie šios informacijos arba bet kokios išvestinės šios informacijos dalies yra prieinama, būtų taikoma E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis.
45. Galiausiai kai kuriais atvejais subjektai platina kenkimo programinės įrangos elementus, pavyzdžiui, kriptovaliutų gavybos programinę įrangą arba apskritai kenkimo programinę įrangą, išnaudodami galinio įrenginio informacijos tvarkymo galimybes platintojo naudai. Minėtos kenkimo programinės įrangos platinimas naudotojo galiniame įrenginyje būtų laikomas „saugojimu“ pagal E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalį. Be to, jei programinė įranga užmegztų tinklo ryšį, kad vėliau išsiųstų informaciją, tai būtų „priėjimas prie informacijos“, kaip apibrėžta E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalyje.

²⁵ HTTP ETag yra identifikatorius, leidžiantis atlikti sąlyginę užklausą pagal podėliuotų kliento duomenų galiojimą.

²⁶ HTTP griežta transporto apsauga (angl. *HTTP strict Transport Security*, HSTS) leidžia serveriams nurodyti, kurių išteklių visada turėtų būti prašoma naudojant HTTPS ryšius.

²⁷ Kaip pažymėta įvade, žr. 29 straipsnio darbo grupės nuomonę Nr. 9/2014 dėl E. privatumo direktyvos taikymo įrenginių identifikavimui.

46. Toliau pateikiama speciali šių kategorijų pogrupio, kuris kelia ypatingą susidomėjimą dėl plačiai paplitusio naudojimo arba dėl to, kad konkretus tyrimas yra reikalingas atsižvelgiant į jų naudojimo aplinkybes, analizė.

3.1 URL sekimas ir sekimas naudojant pikselį;

47. Sekimo pikselis (angl. *tracking pixel*) – tai saitas į išteklių, paprastai vaizdo failą, įterptą į turinį, pvz., svetainę ar elektroninį laišką. Šis pikselis paprastai neturi jokios paskirties, susijusios su pačiu turiniu, kuriam gauti pateikta užklausa; vienintelis jo tikslas – automatiškai sukurti kliento ryšį su pikselio šeimininku, kurio kitu atveju nebūtų įvykę. Tačiau tai nėra sisteminga – sekimo pikselius taip pat galima sukurti pridėdant papildomos informacijos prie besikraunančių saitų vaizdų, kurie yra susiję su naudotojui rodomu turiniu. Užmezgus ryšį pikselio šeimininkui perduodama įvairi informacija, priklausomai nuo konkretaus naudojimo atvejo.
48. Jei siunčiamas el. laiškas, siuntėjas gali pridėti sekimo pikselį, skirtą nustatyti, kada gavėjas perskaito el. laišką. Sekimo pikseliai svetainėse gali būti susieti su subjektu, kuris renka daug tokių užklausų ir taip gali sekti naudotojų elgesį. Tokiuose sekimo pikseliuose taip pat gali būti papildomų identifikatorių, metaduomenų ar turinio, kurie yra saito dalis. Svetainės savininkas gali pridėti šiuos duomenų vienetų, galimai susijusių su naudotojo veikla toje svetainėje, kad būtų galima rengti analitines naudojimo ataskaitas. Jie taip pat gali būti dinamiškai generuojami naudojant kliento pusės taikomąją logiką, kurią pateikia subjektas.
49. Sekimo saitai gali veikti taip pat, tačiau identifikatorius pridėdamas prie svetainės adreso. Kai naudotojas apsilanko universaliam išteklių adrese (URL), tikslinė svetainė įkelia užklaustą išteklių, tačiau taip pat surenka identifikatorių, kuris nėra svarbus išteklių identifikavimui. Jais labai dažnai naudojasi elektroninės prekybos svetainės, kad nustatytų savo gaunamojo srauto kilmę. Pavyzdžiui, tokios svetainės gali pateikti partneriams sekamus saitus, kuriuos jie gali naudoti savo domene, kad elektroninės prekybos svetainė žinotų, kuris iš partnerių yra atsakingas už pardavimą, ir sumokėtų komisinį atlyginimą; ši praktika vadinama partnerine rinkodara.
50. Tiek sekimo saitai, tiek sekimo pikseliai gali būti platinami įvairiais kanalais, pavyzdžiui, el. paštu, interneto svetainėse arba sekimo saitų atveju – net per bet kokios rūšies teksto pranešimų sistemas. Šis platinimas į naudotojo galinį įrenginį yra saugojimas, bent jau per kliento pusės programinės įrangos podėliavimo mechanizmą. Todėl taikoma E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis, net jei šis saugojimas nėra nuolatinis.
51. Į naudotojui siunčiamus URL arba vaizdus (pikselius) įtraukus sekimo informaciją, tai laikoma nurodymu galiniam įrenginiui siųsti atgal tikslinę informaciją (konkretų identifikatorių). Dinaminiu būdu suformuotų sekimo pikselių atveju nurodymas yra taikomosios logikos (paprastai „JavaScript“ kodo) platinimas. Todėl galima manyti, kad identifikatorių rinkimas naudojantis tokiais sekimo mechanizmais yra „priėjimas prie informacijos“, kaip tai suprantama pagal E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalį, todėl jis taip pat taikomas tam etapui.

3.2 vietos duomenų tvarkymas;

52. Kai kurios technologijos grindžiamos vietos duomenų tvarkymu, kurį atlikti nurodo programinė įranga, esanti naudotojų galiniuose įrenginiuose, o vietos duomenų tvarkymo metu gauta informacija vėliau suteikiama atrinktiems subjektams per kliento pusės API. Taip gali būti, pavyzdžiui, naršyklės teikiamos API atveju, kai prie vietoje sugeneruotų rezultatų galima prieiti nuotoliniu būdu.

53. Jeigu kuriuo nors momentu ir, pavyzdžiui, kliento pusės kode, sutvarkyta informacija tampa prieinama trečiajai šaliai, pavyzdžiui, tinkle siunčiama atgal į serverį, tokia operacija (kurią nurodė atlikti subjektas, rengiantis kliento pusės kodą, esantį naudotojo galiniame įrenginyje) būtų „priėjimas prie jau saugomos informacijos“. Tai, kad ši informacija generuojama vietoje, netrukdo taikyti E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies.

3.3 sekimas tik pagal IP;

54. Kai kurie paslaugų teikėjai kuria sprendimus, kurie remiasi tik vieno komponento, t. y. IP adreso, rinkimu, kad galėtų sekti naudotojo naršymą²⁸, kai kuriais atvejais įvairiuose domenuose. Tokiomis aplinkybėmis galėtų būti taikoma E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis, net jei nurodymą suteikti priėjimą prie IP pateikė ne gaunantysis subjektas, o kitas subjektas.
55. Tačiau suteikus priėjimą prie IP adresų E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis būtų taikoma tik tais atvejais, kai ši informacija gaunama iš abonentu ar naudotoju galinių įrenginių. Nors tai nevyksta sistemingai (pvz., aktyvavus CGN²⁹), statinis siunčiamasis IPv4, gautas iš naudotojo maršruto parinktuvo, taip pat IPv6 adresai būtų priskiriami prie to atvejo, nes juos iš dalies valdo šeimininkas. Jei subjektas negali užtikrinti, kad IP adresas nėra kilęs iš naudotojo ar abonentu galinio įrenginio, jis turi imtis visų veiksmų pagal E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalį.
56. Nors šiose gairėse neanalizuojamas E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalyje numatytos pareigos gauti sutikimą išimčių taikymas, svarbu dar kartą priminti, kad šio straipsnio taikymas sistemiskai nereiškia, kad turėtų būti renkamas sutikimas. Todėl Europos duomenų apsaugos valdyba primena, kad kiekvienu atveju reikėtų įvertinti, ar reikia gauti sutikimą arba ar galėtų būti taikoma išimtis pagal E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalį³⁰.

3.4 Nereguliarus ir netiesioginis daiktų interneto duomenų teikimas

57. Daiktų interneto įrenginiai nuolat renka informaciją, pavyzdžiui, per įrenginyje įmontuotus jutiklius, kuri gali būti iš anksto apdorota vietoje arba neapdorota. Daugeliu atvejų informacija pateikiama nuotoliniam serveriui, tačiau to rinkimo būdai gali skirtis.
58. Kai kurie daiktų interneto įrenginiai, naudodami korinę SIM kortelę, turi tiesioginį ryšį su viešuoju ryšių tinklu. Kiti įrenginiai gali turėti netiesioginį ryšį su viešuoju ryšių tinklu, pavyzdžiui, naudodami belaidį vietinį tinklą arba perduodami informaciją kitam įrenginiui per tiesioginį ryšį (pavyzdžiui, per „Bluetooth“). Kitas įrenginys gali būti, pavyzdžiui, išmanusis telefonas arba specialus tinklų sietuvas, kuris gali iš anksto apdoroti informaciją arba jos neapdoroti prieš ją išsiųsdamas į serverį.
59. Gamintojas gali nurodyti daiktų interneto įrenginiams visada transliuoti surinktą informaciją, tačiau iš pradžių informaciją vis tiek padeliuoti vietiniame podėlyje, pavyzdžiui, kol bus prieinamas ryšys.
60. Bet koku atveju daiktų interneto įrenginys, jei jis yra prijungtas (tiesiogiai ar netiesiogiai) prie viešojo ryšių tinklo, pats savaime būtų laikomas galiniu įrenginiu. Tai, kad informacija yra transliuojama arba padeliuojama, kad ją būtų galima nereguliariai teikti, nekeičia tos informacijos pobūdžio. Abiem atvejais būtų taikoma E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis, nes daiktų interneto įrenginyje

²⁸ Tai papildo IP adreso naudojimą ir funkcijas ir nepriklauso nuo jų nustatant ir perduodant arba persiunčiant pagrindinius techninius pranešimus arba nuo to, kad tai gali būti asmens duomenys arba jais nebūti (atsižvelgiant į E. privatumo direktyvos analizę tai yra „informacija“).

²⁹ Interneto paslaugų teikėjai, siekdami kuo geriau išnaudoti ribotą IP adresų erdvę, naudoja perdavos tinklo adreso vertimo technologiją (CGN). Ji priskiria tam tikrą skaičių abonentų prie to paties viešojo IP adreso.

³⁰ 29 straipsnio darbo grupės nuomonėje Nr. 9/2014 pateikiama keletas pavyzdžių, kai sutikimo gali nereikėti.

esančiam kodui nurodžius dinamiškai saugomus duomenis siųsti į nuotolinį serverį, yra „prieinama prie informacijos“.

3.5 unikalus identifikatorius.

61. Įmonių dažnai naudojama priemonė yra „unikalūs identifikatoriai“ arba „nekintami identifikatoriai“. Tokie identifikatoriai gali būti gauti iš nekintamų asmens duomenų (vardo ir pavardės, el. pašto, telefono numerio ir kt.), kurie yra užšifruoti naudotojo įrenginyje, renkami ir dalijami tarp kelių duomenų valdytojų, kad būtų galima unikaliai identifikuoti asmenį įvairiuose duomenų rinkiniuose (naudojimo duomenys, surinkti naudojantis svetaine ar taikomąja programa, ryšių su klientais valdymo (CRM) duomenys, susiję su pirkimu internetu arba ne internetu, arba prenumerata ir kt.). Svetainėse nekintami asmens duomenys paprastai gaunami atliekant tapatumo patvirtinimą arba prenumeruojant naujienlaiškius.
62. Kaip nurodyta anksčiau, tai, kad naudotojas įveda informaciją, netrukdo taikyti E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalies dėl saugojimo, nes ši informacija prieš ją renkant laikinai saugoma galiniame įrenginyje.
63. Kalbant apie „unikalaus identifikatoriaus“ rinkimą svetainėse arba mobiliosiose programėlėse, duomenis renkantis subjektas nurodo naršyklei (platinant kliento pusės kodą) tą informaciją atsiųsti. Kadangi taip vyksta „priėjimas prie informacijos“, yra taikoma E. privatumo direktyvos 5 straipsnio 3 dalis.